

σότερα δένδρα, αν ήτο πιά φυσικό μ' άλλα λόγια, θα ήταν πιο ωραίο, ας ήταν πιο άγριο. Θα ήταν φυσικά πιο παρθενικό από μεγαλείο και μυστήριο.

Η Κυθραία έχει όσα χρειάζονται για να ονομασθή ένα μέρος κωμωπίας στην Κύπρον. Ανάμικτα όλη μεταξύ πόλεως και χωρίου. Ήθη, έθιμα, τρόποι ζωής κ.λ.π. Είναι μέρος πλούσιο φυσικά. Έχει πολλούς πόρους εκμεταλλευσίμους και πηγές πλούτου ανεκμεταλληεύτου. Οι κάτοικοι δεν κάμνουν τίποτε παραπάνω από ό,τι τους χρειάζεται και για ό,τι με ευκολία τους βοηθεί η φύσις. Οι άνθρωποι είναι οι συνηθισμένοι τύποι. Αν συμπεράνω από μερικούς που πήσοίσα συναντά κανείς τύπους πολύ περιέργους, ευπροσδέκτους για κάθε εισήγηση, αλλιά και μ' αρκετό πείσμα, πολλήν ισχυρογνωμοσύνην και λίγην επιπολαιότητα. Έχει και η Κυθραία τους έχηδες της, όπως κάθε μέρος... Που απομυζούν σαν βδέλληδες ό,τι μπορούν.

Αι γυναίκες φαίνονται πολύ - πολύ επηρεασμένες από το μέρος που κατοικούν. Είναι πολύ ήσυχες και λίγον αγαθές από την επίδρασιν του τόπου, τα θωπεύματα του δροσερού αέρα, τα κακαρίσματα των αφθόνων νερών και τας απεράντους πρασίνοους εκτάσεις, από τους κήπους τους πολλούς. Παραπάνω απ' αυτά δεν θάθελα να γράψω, ούτε να προχωρήσω. Άλλως τε η διαμονή μας ήτο μόνον τριακοντάωρος.

Η εκδρομή μας ήτο πολύ ώμορφη. Στην παρέαν είχαμε ποικίλους τους τύπους. Και τους μεγαλοσχήμους και τους ανισοσκελείς και τους παχυδέρμους και τους κωμικούς. Ήτο ένα σύνολο πολύ διασκεδαστικό. Ο ένας με το αστείο του, ο άλλος με το πείραγμά του, ο παρεκεί με το κοίμισμά του, ο άλλος με το σοβαρόν του, ο άλλος με τη γέρική του εμφάνιση, ο άλλος με την υπερβολή του και όλοι με πολλήν διάθεσιν για γέλιο και γλήντι και χαρά και τραγούδι και φωνές. Πέρασαμε θαυμάσια, ώστε να ευχαριστούμεν τον αίτιον της εκδρομής μας.

25/7. Αυγούστου 1917. Νικ. Ζυγαδηνός.

Ελευθερία, 5/18.8.1917.

12

ΙΔΡΥΣΙΣ ΣΧΟΛΑΡΧΕΙΩΝ ΕΝ ΚΥΘΡΕΑ

Ως είχομεν αναγράψει και εν προηγουμένω φύλλω της «Ελευθερίας», η Α.Μ. ο Αρχιεπίσκοπος κατά την εν Κυθραία διαμονήν του εκάλεσε τους επιτρόπους των Εκκλησιών και τους προκρίτους της Κυθρέας και της Χρυσίδος και εισηγήθη αυτοίς την ίδρυσιν Σχολαρχείου. Η εισήγησης της Α.Μ. του Αρχιεπισκόπου εγένετο ασπαστή ου μόνον υπό των προκρίτων αλλιά και υφ' απάσης της κοινότητος